

РЕШЕНИЕ

№ 3107

гр. София, 21.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 83 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: С. АНД. ЧАЛЪКОВА

при участието на секретаря ИНА КР. КОЛЕВА
като разгледа докладваното от С. АНД. ЧАЛЪКОВА Гражданско дело №
20231110135238 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Част трета, глава XXV от ГПК.

Образувано е по предявен иск на основание чл. 149 вр. чл. 140, ал.1, т.1 СК и чл. 142, ал. 1 от СК от ищцата С. Б. А., ЕГН: ***** срещу своя син Х. П. М., ЕГН:*****, издръжка в размер на 350.00 лв. /триста и петдесет лева/ на месец, включително и за една година назад от завеждане на исковата молба в съда (26.06.2023г.), т.е. от 26.06.2022г.

В исковата молба ищцата твърди, че ответникът Х. М. неин син, който не се интересувал от нея от години. Ищцата С. А. твърди, че се издържа от помощи и от милостиня от хората, а родният □ син не желае да □ помага. Ищцата сочи, че живее във фургон, оскъдно и няма други роднини, които да полагат грижи за нея. Ищцата претендира ответникът да заплати направените по делото разноски.

В преклузивния едномесечен срок по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника Х. П. М., ЕГН:*****, който оспорва исканията на ищцата като неоснователни и недоказани. Ответникът поддържа, че ищцата не е полагала нужната родителска грижа, възпитание и издръжка, докато е бил непълнолетен -изпращала го е в трудово-възпитателни училища, упражнявала е системен физически и психически тормоз. След като ответникът Х. е навършил пълнолетие и се е преместил да живее при баща си, ищцата и ответникът не са поддържали контакт. Ответникът твърди, че поведението на ищцата С. А. следва да се квалифицира като силно морално укоримо и покриващо критериите по чл. 151, ал. 1 СК за „тежко провинение“. Ответникът Х. М. поддържа, че

размерът на трудовото му възнаграждение не е висок, няма собствено жилище, имоти, както и други приходи извън трудовите си доходи. Освен това, трудно покрива собствените си елементарни нужди за живеене и поради това няма финансова възможност да заплаща каквато и да е издръжка.

Ищцата не се явява в съдебно заседание и не се представлява.

В съдебно заседание ответникът моли исковата претенция да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Развива съображения в тази насока и претендира разноски за адвокатско възнаграждение, като представя доказателства по делото.

Съдът, след като обсъди относимите доводи и доказателства по делото, намира за установено следното:

Съгласно предоставеното Удостоверение от НОИ – ТП София град с изх. №1030-21-1139#1 от дата 14.08.2023г. ищцата С. Б. А. получава лична пенсия за осигурителен стаж и възраст в размер на 523.04 лв.

Постъпил е социален доклад от Агенция социално подпомагане – ДСП Красно село с вх. №308079 от 31.10.2023г. относно получаваните социални помощи от ищцата С. А. – ищцата не е регистрирана и не е подпомагана от ДСП Красно село и не получава социални помощи.

Ответникът Х. М. е представил в хода на делото като доказателство копие от решение по дело за делба на съсобствен имот, от което е видно че ищцата С. А. притежава 6/180 идеални части от неподеляем недвижим имот със средна пазарна стойност на целия имот в размер на 111091 лв.

В хода на делото е разпитан и свидетелят М. П.а М.а, която е кръвна сестра на ответника Х. М.. Свидетелят потвърждава, че ищцата се е държала унижително с ответника като дете, не се е грижила добре за него, изпращала го е да учи в трудово-възпитателно училище.

Съгласно предоставената информация от НАП и от НОИ за осигурителния доход на ответника Х. М., ответникът е декларирал осигурителен доход и доход от парични обезщетения за периода месец юли 2022г. до месец август 2023г. общо в размер на 20 651лв., т.е. месечният му доход възлиза в размер на около 1700 лв. Ответникът е в трудоспособна възраст, като в хода на делото е предоставил данни за влошено здравословно състояние, като считано от март 2023г. ответникът Х. М. е в отпуск по болест с диагноза Хепатит А, което налага често да ползва болнични.

Съгласно **чл. 151, ал. 2 СК** не може да търси издръжка лице, което се е провинило тежко срещу онзи, който дължи издръжката,

Предвид всички доказателства по делото може да се направи извод, че ищцата С. А. не е изпълнила задължението си като родител за възпитание, грижа и издръжка на ответника, когато е бил непълнолетно дете. Ищцата е тормозила ответника психически и

физически, ответникът постоянно е бягал от дома си и като цяло ищцата се е дезинтересирала от ответника. Това представлява тежко морално укоримо поведение на ищцата С. А. като родител спрямо ответника Х. М.. За пълнота следва да се отбележи, че ищцата не е съвсем без средства тъй като получава пенсия в размер на 523.04 лева.

В тази връзка, е налице основание по чл. 151, ал. 1 СК, поради което ищцата не може да търси издръжка от ответника и искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен. С оглед изхода на делото, ищцата С. А. дължи заплащане на разноските, направени от ответната страна, за което е представен списък по чл.80 от ГПК, но тъй като не е представено доказателство за реално платена сума, а само за договорена, то претенцията за разноски не следва да се уважи.

Така мотивиран, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от ищцата С. Б. А., ЕГН: ***** срещу своя син Х. П. М., ЕГН:*****, иск с правно основание чл. 149 вр. чл. 140, ал.1, т.1 СК и чл. 142, ал. 1 от СК за издръжка в размер на 350.00 лв. /триста и петдесет лева/ на месец, включително и за една година назад от завеждане на исковата молба в съда (26.06.2023г.), т.е. от 26.06.2022г., **като неоснователен.**

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Х. П. М., ЕГН:***** за присъждане на разноски по делото .

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването на страните.

ПРЕПИС от настоящото решение да се връчи на страните (чл. 7, ал. 2 от ГПК).

Съдия при Софийски районен съд: _____